

A gonosz az S. Atlantisz utáni korban

Ahriman inkarnációja
a 3. évezred elején

2015

Bevezető gondolatok

Rudolf Steiner 1919-ben október - novemberben egy 15 előadásból álló sorozatot tartott Dornachban. Az előadás sorozat címe: „Szociális kérdések és ezek spirituális háttere” volt, (németül: „Soziales Verständnis aus geisteswissenschaftlicher Erkenntnis”, GA 191).

A sorozat 11. előadásban (az eredeti német kiadás 198. oldalán) a következőket mondja témánkkal kapcsolatban:

„A dolog lényege az, hogy az emberiségnek meg kell találnia a megfelelő hozzáállást Ahriman eljövendő földi inkarnációjához. Egy olyan lény, mint Ahriman, aki most a Földön inkarnálódni fog, bizonyos szellemi erőket irányít az emberi fejlődésbe és ezt annak érdekében teszi, hogy ezen szellemi impulzusok hatására az emberek az ő különleges céljait szolgálják. Kétségtelen, hogy Ahriman számára az lenne a leginkább megfelelő, ha az emberek a lehető legnagyobb számban úgy élnék meg inkarnációját, hogy semmi fogalmuk sem lenne róla. Az ő inkarnációja számára rendkívül kedvező lenne; ha az emberek a lehető legnagyobb számban élnének olyan módon, hogy az inkarnáció előkészületei észrevétlenül le tudnak zajlani, és az emberek többsége Ahrimant előremutatónak, jónak és az emberi fejlődést szolgálónak tartaná. Az lenne a számára a lehető legjobb, ha egy alvó emberiséghez tudna inkarnálódni,”

Éppen ezért a következő gondolatok célja az, hogy Ahriman inkarnációját ne alvó tudatosságú emberek fogadják és meg tudjuk találni azt a megfelelő hozzáállást, ami ennek a jelentős szellemi eseménynek a tudatos átéléséhez szükséges.

Az ember feladata

Az ember feladata tehát tudatosságának olyan mértékű fejlesztése, hogy képes legyen befogadni vele azokat az érzékfeletti lényeket is, akik bár a fizikai síkon nem érzékelhetőek, de életünkbe és létezésünkbe mégis folyamatosan beavatkoznak. Rudolf Steiner szerint „az 5. Atlantisz utáni kor emberének, aki ennek a kornak még a kezdetén áll, az az egyik legfontosabb feladata, hogy a gonosz teljes problémáját felölelő területtel kapcsolatban alakítson ki újfajta tudatosságot. Azzal a gonosszal kapcsolatban, amelyik ebben a korban valamennyi létező formában meg fog jelenni az ember életében.”

A Steiner által említett kor az nem más, mint 5. Atlantisz utáni kor, egy olyan korszak, ami még igen sokáig fog tartani, hiszen 1413-ban kezdődött és egészen 3573-ig tart majd. Ennek a 2160 évnek most még csak az elején tartunk, de azt tudjuk, hogy az 5. Atlantisz utáni kor fő feladata a gonosz szerepének és minőségének megértése. Amennyiben ezt nem tudjuk magunkban tudatosítani, ha nem leszünk képesek tudományos módszerekkel – szellemtudományos úton – bebizonyítani az ember számára, hogy a gonosz megjelenése mögött lények állnak, olyan szellemi lények, akiket fizikai érzékelés útján nem tudunk felismerni, akkor a gonosz problémáját nem tudjuk megoldani.

Ezzel a problémával kapcsolatban az egyik legfontosabb feladat annak megértése lenne, hogy nem létezik abszolút gonosz. Persze ezt sokkal könnyebb kimondani, és elgondolni, mint valóban átélni, az életünk részévé tenni. Mivel nem is tudjuk ezt a fontos gondolatot a mindenapjaink részévé tenni, ezért ezek a lények hatni tudnak ránk és az érzéseinkben félelmet és gyűlöletet, sokszor utálatot gerjesztenek a gonosszal szemben.

Vagyis éppen azok a lények hozzák létre bennünk ezt az érzést, akikkel kapcsolatban ma feladatunk van. Ezzel azt akarják elérni, hogy a kor által számunkra adott feladatot ne tudjuk elvégezni. E két érzés hatására ugyanis az objektív, tényszerű megismerés nem lehetséges és ez a két érzés ellehetetleníti a valódi megismerést. Ha sikerül megszabadulnunk a gonosszal kapcsolatos érzelmektől, akkor rájöhettünk arra, hogy ezt a szellemi erőt nem félni és gyűlölni kellene, hanem megismerni és felismerni.

Az első és legfontosabb az, hogy a gonosznak nevezett szellemi erőket megismerve az embernek fel kell ismernie, hogy nem létezik örök és önálló gonosz. Ezt Rudolf Steiner igen világos és egyértelmű szavakkal mondja ki: „minden, ami a világtervben van, az jó. A gonosznak csak egy adott időszakon keresztül van létjogosultsága.”

Ebből a mondatból két fontos dolog is következik. Az egyik az, hogy minden, ami a Világtervben foglalt az Jó, és a másik, hogy a gonosz az csak egy adott időszakban van velünk, emberekkel. Ebből egyenesen következik, hogy nem mondhatjuk azt, hogy minden, ami most a világban velünk és körülöttünk van az jó! Mert Rudolf Steiner nem a világról, hanem a Világtervről beszél, ami természetesen nem azonos azzal a fogalommal, amit mi a világ alatt értünk!

A gonosz működését és az emberrel való kapcsolatát csak a különféle idő fogalmak megkülönböztetése által tudjuk megérteni. Ezt Steiner a következő mondatban világossá is teszi: „csak az hisz az örök gonoszban, aki az idő alatt állót összekeveri az időtlennel, az örökkévalósággal. Ezért aztán az, aki az időből nem képes az örökkévalóságba felemelkedni, az nem is tudja a gonoszt soha sem megérteni.” Ezért ma az embernek a gonosz működésének és minőségének megértése érdekében képessé kell válni arra, hogy tisztán és világosan meg tudja különböztetni az időt az örökkévalótól. Ez a megkülönböztetés egyébként azonos a lélek és a szellem közötti különbségtétellel is. Ha ehhez a kettősséghez még hozzá kapcsoljuk az anyagi részt, a fizikai testet is, akkor arra a felismerésre jutunk, hogy az ember jól ismert hármassága, vagyis a test – lélek – szellem hármassága megfelel a tér – idő – örökkévalóság hármasságának. Mai tudatosságunkkal még sokkal könnyebb a teret az időtől megkülönböztetni, mint az időt az örökkévalótól. Ez persze összefügg azzal, hogy ma az ember sokkal könnyebben tudja a testét a lelkétől megkülönböztetni, mint a lelkét a szellemétől. Ezért ma az a feladatunk, hogy ezt a második megkülönböztetési képességet is kialakítsuk magunkban!

Rudolf Steiner idézett mondatai tehát azt mutatják, hogy a harmadik szinten, az örökkévalóság szintjén az örök jó van jelen, míg az idő szintjén, és csak egy bizonyos

ideig, egyes szellemi lényeknek az a feladata, hogy mint „gonosz” vagy „ellenerők” hassanak és működjenek az ember fejlődése érdekében. Vagyis a gonosz az időhöz van kötve, ezért a gonoszról, mint örökkévalóról nem szabad, nincs értelme beszélni.

Az ellenerők vagy gonosz erők az emberi fejlődés érdekében kaptak hatalmat a fejlődés egy adott időszakában és az ő feladatuk, hogy segítsenek az embernek szabaddá válni. Ehhez a szabadsághoz ugyanis az embernek szüksége van arra, hogy saját motivációból fakadó elképzelései és ebből eredő szabad tettei lehessenek. Ezért lett a világ úgy kialakítva, hogy ma a tudatos ember választani tudjon jó és rossz, szép és csúf, valamint igaz és hamis között. Ha ez a lehetőség nem állna a rendelkezésünkre és nem tudnánk szabadon választani a jó és a gonosz között, akkor az ember soha nem válhatna szabaddá. Nem tudná sohasem megtanulni, hogy hogyan lehet választani a jót, szépet és igazat. Ha nem lenne a mai életben alternatívája a jónak, szépnek és igaznak, akkor az ember sohasem válhatna szabaddá.

Fontos tudatosítani, hogy a Jó, az Isteni, az az erő, aki az embernek a létet és a tudatot adta, az nem kényszeríti az embert semmire, sohasem gyakorol semmiféle befolyást az emberre, mert a Jó az mindig a szabadság szellemében működik. Ezzel szemben azok a szellemi lények, akik azt a feladatot vállalták magukra, hogy egy időre, mint ellenerők működnek itt a Földön, ők folyamatosan igyekeznek hatni az emberre és az emberi tudatot befolyásukkal eltéríteni. Akár akarja ezt az ember, akár nem. Az, aki ma ennek a belső eltérítő befolyásnak a hatására a rosszat, a csúfat és a hamisat követi, az az ember nem szabad. Ő mindent egy belső és általa ráadásul még át nem látott kényszerítő erő hatására tesz. Sajnos tudatosságunk fejlődésében még nem vagyunk azon a fokon, hogy az emberek tömegesen megismerjék és meglássák ezeknek a bennük működő erőknek a befolyását az életükre és a döntéseikre, és saját belső motivációjukból válasszák a jót. Ezért nem vagyunk egyelőre még szabadok. Az, amit ma megtapasztalunk, vagyis a választás szabadsága még csak az igazi szabadság előszobája, mert az igazi szabadság az akkor kezdődik, amikor az ember az ellenerők befolyása alól kiszabadulva hozza meg döntéseit.

Ez ismerve beláthatjuk, hogy milyen tévedés a gonoszt vagy az ellenerők bármilyen térnyerését elfogadni vagy ünnepelni, a világtervben ugyanis éppen az szerepel, hogy tudatosságunkat odáig kell fejlesztenünk, hogy a rosszat és betegest soha ne szeressük és ne tartsuk jónak. Ezért nem szabad sem örülni, sem pedig elfogadni, hogy ma a világban oly sokan a rosszat és a beteget választják, mert belső sugallatra úgy érzik, mintha ez lenne az egészséges és normális! Ezeknek a társainknak segítenünk kell, hogy tudatosságukat és megismerésüket odáig fejlesszék, hogy az ellenerők hatása ne tudjon érvényre jutni bennük a Jó Szellemmel szemben.

Nagy tévedés lenne ezek alapján azt a következtetést levonni, hogy az ellenerők, vagy a gonosz ellen harcolni kell. Nem az ellenerőket kell legyőzni, hanem az embertársainknak kell segíteni tudatosságuk és megismerő erők fejlesztésében. Azok a szellemi lények, akik most az ellenerők szerepét vállalták fel, azok igen sok hasznos és jó dolgot hoztak és adtak az emberiségnek, erről az inkarnációk tárgyalása során még szó lesz.

Tehát látjuk, hogy az örökkévalóságban nincs jó és rossz ellentét, ott csak az igaz jóság létezik, aminek nincsen ellentéte. Ebből következik, hogy aki a gonoszt egyszerűen a jó ellentétének tekinti, az téved. Ennek a tévedésnek az oka többnyire az, hogy még nem alakult ki bennünk az az átfogó tudatosság, amivel az örökkévaló jót meg lehetne érteni. Ezért aki a gonoszt egyszerűen a jó ellentétének tekinti, az nem tudja a jót sem igazán megérteni, sem értelmezni, és így aztán nem is lesz képes a Világterv szerinti örök jót sem felvenni a tudatába.

Ezért ha az eljövendő Ahriman inkarnációt meg akarjuk érteni, akkor ma az is a feladatunk, hogy tudatosságunkat egy olyan jó fogalom magasságába emeljük fel, mely a gonoszt is magába tudja foglalni.

Ahriman inkarnációja

Rudolf Steiner az előadásaiban sokat és gyakran beszélt Ahrimanról, ugyanakkor Ahriman inkarnációjának kérdésével csak egy előadás sorozatban foglalkozott és ezt is egy igen korlátozott időszakban tette. Csak az 1919-es év végén tartott 15 részes előadásai során érinti ezt a témát. Sem előtte, sem utána nem beszélt erről a kérdéstről. Az október 27-e és december 28-a között tartott 15 előadás során foglalkozik az Ahriman inkarnáció kérdésével és minden, amit ma ezzel kapcsolatban tudunk, ebből az időből származik.

Ahriman inkarnációjával kapcsolatban megjegyzi, hogy ezt két másik inkarnációval kell összefüggésbe hozni, mert három hatalmas szellemi lény inkarnációja együtt alkot teljes egészet az emberiség fejlődéstörténetében.

Az első az Lucifer inkarnációja a Krisztus előtti 3. évezredben, amikor Lucifer, mint Huáng Dì „A Sárga Császár” uralkodott Kr.e. 2696 és 2598 között, vagyis majdnem 100 évig. A második az Krisztus inkarnációja az idők fordulóján, és a harmadik Ahriman elkövetkező inkarnációja lesz, a Krisztus utáni 3. évezredben. Az emberiség fejlődéstörténete csak akkor érthető meg, ha az emberiség ezt a három inkarnációt megérti és ez a megértés az előfeltétele a Krisztusi inkarnáció megértésének és jelentőségének felismeréséhez is.

Ez a három inkarnáció nem csak időben jelenik meg egy bizonyos rendben, hanem földrajzilag is. A földrajzi területek gyakorlatilag felölelik az egész Földet, a keletet, hiszen Lucifer Kínában inkarnálódott, a középet, mert Krisztus Palesztinában inkarnálódott és a nyugatot, mert Ahriman Amerikában fog inkarnálódni. Ez a három terület, a kelet – a közép – a nyugat ráadásul több, mint egyszerű földrajzi megjelölés, vagy földrajzi terület. Ez a három terület egyben a három inkarnálódott szellemi lény által hozott impulzusok hatásának a területe is.

A Krisztus inkarnáció, a Krisztus impulzus áll középen, ahogyan a Krisztusi minőség jelenti a valódi közép minőséget. Innen középről sugárzik ki keletre és nyugatra, vagyis a fejlődés jelen szakaszában a keresztény Európából kellene az európai emberek által a világba kisugározni. Csakis ennek a megértése által leszünk képesek

megérteni azt, amit a másik két lény adott az emberiségnek az inkarnációja által. Ugyanis középről nézve a másik két lényt nem egyszerűen csak ellenerőknek látjuk, hanem olyan szellemi lényeknek, akik az emberiség további fejlődéséhez nélkülözhetetlen impulzusokat hoztak le a Földre, abban az adott korban, amikor az adott inkarnáció megtörtént. Ebből következik, hogy az az inkarnáció, ami most előttünk áll, az is az emberiség érdekében és az ember fejlődésének érdekében fog megtörténni, és fontos impulzusokat hoz majd az emberiség fejlődésébe.

A harmadikkal, Ahriman inkarnációjával kapcsolatban Rudolf Steiner a fenti előadásokban kijelenti, hogy ezt a földi ember nem tudja befolyásolni, ez meg fog történni. Az időpontra vonatkozóan pedig azt mondja, hogy „ugyanúgy ahogy megtörtént Lucifer hús-vér inkarnációja, ahogyan megtörtént Krisztus húsban való inkarnációja, pontosan így jön létre Ahriman inkarnációja is, egy olyan időpontban, amikor a Krisztus utáni 3. évezred szinte még el sem kezdődött.”

Azt látjuk, hogy Steiner nem adott meg pontos dátumot arra vonatkozóan, hogy Ahriman mikor fog a Földön fizikai testben megjelenni. Egy félmondatban adott előrejelzése szerint Ahriman mindent el fog követni, hogy inkarnációját a $3 \times 666 = 1998$ -as évre előrehozza. Ezek alapján arra a következtetésre lehet jutni, hogy az Ahrimant hordozó fizikai test megszületése 1998-ban vagy az ezt közvetlenül követő években történhetett meg. Ezt követően pedig 30 év múlva jelenik majd meg a nyilvánosság előtt, egy minden bizonnyal nagy csinnadrattával beharangozott esemény nyomán. Ugyanis az ahrimani inkarnáció is a Krisztusi inkarnációval azonos módon játszódik majd le. Ezek alapján valószínűleg nem tévedünk nagyot, ha úgy gondoljuk, hogy valamikor 2030 körül lesz az az időszak, amit Rudolf Steiner így jellemezett, hogy „amikor a Krisztus utáni harmadik évezred szinte még el sem kezdődött.”

Ahogyan a korábbi erős ahrimani hatások idején (666-ban és 1332-ben) sem volt semmiféle külső látható nyoma Ahriman működésének, csak az események alakulásából lehetett következtetni rá, így érthető módon a fizikai hordozó test megszületése az ezredforduló környékén is csendben és nyilvánosság nélkül történt meg. Az egészre most is csak az események alakulásából lehet következtetni. Az 1998-as évet követően 2001. szeptember 11-én olyan események történtek a világban, elsősorban az amerikai kontinensen, melyek alapján joggal lehet feltételezni, hogy az inkarnáció ezekkel az eseményekkel kezdődött el! Az ugyanis, ami ezzel az eseménnyel az egész világban beindult teljes mértékben és erősen magán viseli Ahriman kéznyomát és jegyeit. Nem csak az esemény előkészítése és lefolyása, de a mai napig tartó hatása is erős Ahrimani jegyeket mutat az igazságot, a tényeket megismerni szándékozók számára.

Ezt persze csak akkor tudjuk teljes mértékben megérteni, ha megismerjük azt a módszert, ahogyan Ahriman az inkarnációját előkészíti. Steinertől tudjuk, hogy olyan helyzetet igyekszik teremteni, amiben az inkarnáció a lehető legsikeresebb tud lenni. Ennek érdekében arra törekszik, hogy a Földön olyan helyzeteket teremtsen és olyan eseményeket hozzon létre, melyek az embereket lehengerlik, melyekben elvesztik a fejüket és a tudatosságukat. Az így előálló ijedtség és félelem az ő igazi eleme, mert

ezek erős érzelmeket hívnak elő az emberekben és az érzelmek által vezérelt, valódi megismerésre képtelen embereket kitűnően tudja manipulálni. A manipulált embereket aztán gazdasági, politikai vagy esetleg szellemi céljai érdekében kiválóan fel tudja használni. Persze mindez a nélkül történik, hogy az emberek ennek a tudatában lennének.

Amennyiben ezen a szemüvegen át nézzük a 2001. szeptember 11-ei események során és nyomán történeteket, akkor a tudatos kutató szeme előtt az események úgy jelennek meg, mint egy jól megtervezett láncolat láncszemei. Egy lánc, melynek minden eleme azonos hatással bír a világra. Az események egyik következménye, hogy a félelem világjelenség lett! Majd következett a háborúk, a földrészeket destabilizáló „forradalmak” és megmozdulások sora, a járványokkal és nemlétező fenyegetésekkel való riogatás, a hamis riasztásokkal való félelemkeltés, és a demokratikus jogokat megnyirbáló törvények, végül pedig a tömeges menekültáradat. Mind-mind azonos irányba mutatnak, és úgy lettek elrendezve, hogy az események erősen az emberek érzelmeire hassanak, ami a racionális gondolkodást lehetetlenné teszi. Ahriman az érzelmeket sokkal könnyebben tudja manipulálni, mint a az érzelemmentes gondolkodást.

Ezzel együtt a szellemi életben a hazugság világhatalom lett, a gazdaságban végletesen eluralkodott a mohó vágy az anyagi haszon és a még több pénz után, a politikában pedig a demokratikus szólások mögött a hatalom központosítása és az állampolgárok teljes elnyomása jelent meg.

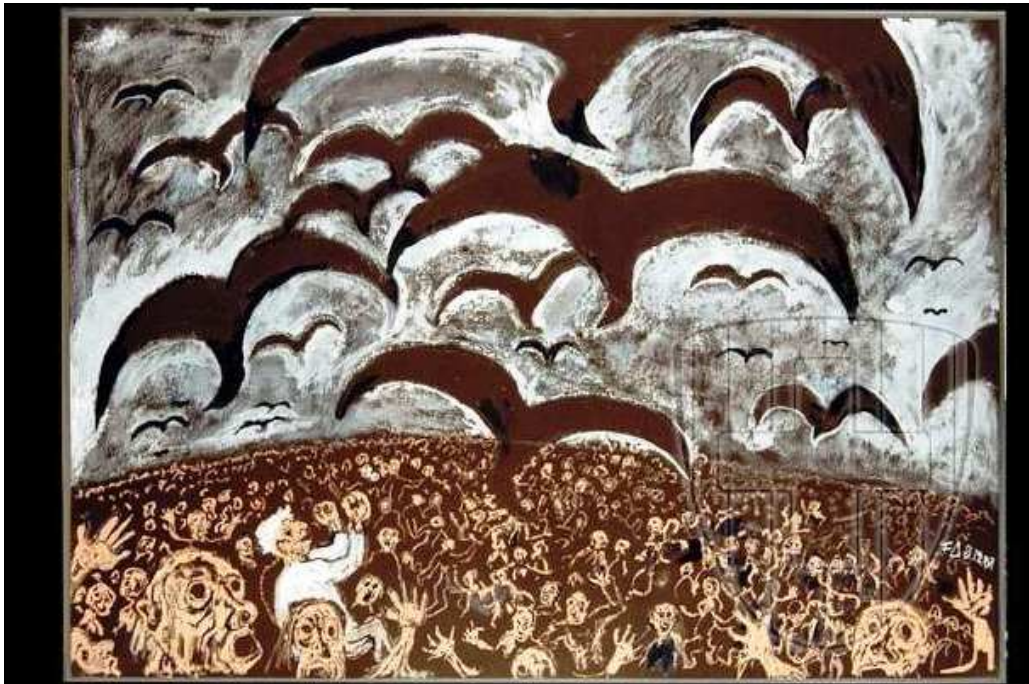
Ma a rossz, a csúnya és a hamis olyan világméretű térnyerésének vagyunk a szemtanúi, amit korábban még soha nem láttunk a Földön. Joggal állapíthatjuk meg, hogy azok az események, melyek 1998 óta, természetesen mindig emberek által, történtek a világban, Ahriman erős kézjegyét tartalmazzák és ez várhatóan az elkövetkező években még csak erősödni fog. Majd 2030 körüli időkben lesz várható, hogy a fizikai test mai tulajdonosa – ahogyan ezt Jézus is megtette Krisztus számára – fel fogja ajánlani a testet Ahriman számára és várhatóan 3 éves földi inkarnációja ezzel kezdetét veszi majd. A Jelenések Könyve a 13.5-ben erről ezt mondja: „Gögös, káromló szája volt, és **hatalmat kapott, hogy negyvenkét hónapig jártassa**”.

Mindez napjainkban az emberek legkisebb ellenkezése nélkül, nagy tömegek együttműködése által valósul meg. A manipuláció nyomán azt láthatjuk, hogy az emberek nagy része hálás a politikának, hogy megvédi őt a - politikai által tudatosan létrehozott - veszélyektől, és létrejött az a helyzet, hogy az emberek önmaguk kéri szabadságjogaik csorbítását. Ebből azt látjuk, hogy Ahriman inkarnációjának előkészítő lépéseit alvó tudatosságú emberek fogadják és még nem tudtuk megtalálni azt a megfelelő hozzáállást, ami ennek a jelentős szellemi eseménynek a tudatos átéléséhez szükséges lenne.

Ennek a helyzetnek a jellemzésére kitűnően alkalmas Helmuth von Moltke-nak 1924. január 13-án lejegyzett post-mortem üzenete. Ebben mintegy előre jelezte a mai helyzetet és ennek megértéséhez adott iránymutatást: „*Ma sok olyan ember jár a Földön, akinek nincsen lelke. Ők így démoni erők hordozóivá válnak. Aki ezt fel akarja*

ismerni, annak a szellemi megismerésre van szüksége, de ma ezt nem akarják az emberek.”

Az üzenet egy későbbi részében még azt mondja: „Ha a szellemi megismerés nem terjed el, akkor olyan idők jönnek, amikor fekete-Ahriman-madarak fognak az emberek feje felett barikádokat építeni, az ember és a szellemi világok közé. Ezek a szerencsétlenség-fekete-varjak a Michaeli-szellemi-fényt akarják eltakarni az emberek elől. Az emberiség pedig, azt, ami ezekből a szerencsétlenség-fekete-varjaktól kisugárzik úgy érzékeli, mint egy áldást, egy jótéteményt, amivel a földi életet jobbra lehet tenni. Ebből aztán egy olyan remény fog kialakulni, mely alapjaiban valójában démonikus.”

Ennek a gondolatsornak kitűnő illusztrációja lehet Friedrich Dürrenmatt 1987-ben készült alkotása, a „Letzter Angriff”.

Az üzenetben foglaltak számunkra azt is jelentik, hogy a megfelelő hozzáállás kialakításához és a helyes ítélet megalkotásához szükségünk lesz arra, hogy a fekete-Ahriman-madarak által a fejünk fölé épített barikádot lebontsuk és abból a démonikus remény-álomból, melyben ma még alszunk, végre felébredjünk.

A három inkarnáció

Az emberiség fejlődéstörténetében tehát három fontos inkarnációt kell megismernünk. Ezen inkarnációk sora szépen bemutatja a számunkra az emberiség tudatosságának fejlődését is, azt, hogy hogyan lett az ember a világban körülötte zajló szellemi eseményekkel kapcsolatban is egyre tudatosabb. Ennek a fejlődésnek a vizsgálója pedig most következett el. A harmadik inkarnáció lett az, mely lehetőséget ad a számunkra, jelen pillanatban a Földön élő emberek számára, hogy egy ilyen hatalmas szellemi

lényel tudatosan együtt élünk és legyünk jelen. Most nézzük meg a három inkarnáció jellemzőit a tudatosság szempontjából.

Luciferi inkarnáció – az alvás

Ha ezt az inkarnációt vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy az akkor élő emberek számára ez a tény teljesen ismeretlen volt, az emberiség gyakorlatilag átaludta azt. Természetesen volt a beavatottaknak egy kis köre, akik tudták mi készül, és azt, hogy miről van szó.

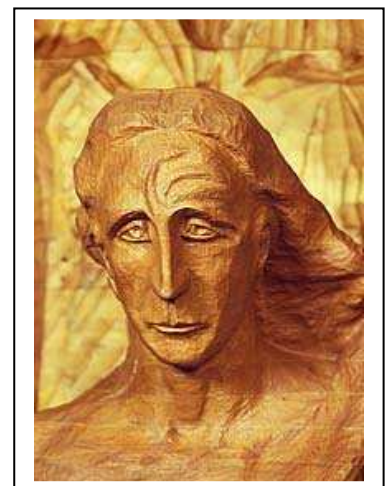
A beavatottak köre tudta, hogy van egy bizonyos fiatal gyermek, aki különleges tehetséggel bír, akit nekik kell speciális feltételek között felnevelniük. Amikor ez a gyerek 14 éves lett, megtestesült benne az a szellemi lény, akik Lucifernek hívnak, de a beavatottakon kívül senki sem tudta mi történt, mi is játszódott le. Végül Lucifer, mint Huáng Dì, „A Sárga Császár” uralkodott Krisztus előtt 2696-tól 2598-ig, vagyis majdnem 100 évig.

Ennek az inkarnációnak a hatását a mai napig mindenki megtapasztalta, mert az egész keleti kultúra, beleértve a görög szellemi életet is, csodálatos művészetével és filozófiájával együtt, ennek az inkarnációnak köszönheti a létét. Ugyanakkor ez a lény volt a Földön az első, aki az emberi értelem szerveit kifejlesztette és elsőként használni is tudta azokat.

Krisztusi inkarnáció – az álom

A második, az emberiség fejlődése szempontjából jelentős inkarnáció Krisztusé volt. Ezt az emberiség nem aludta át, hiszen készültek róla feljegyzések, és maradtak ránk dokumentumok. De mégis, amikor ez az inkarnáció zajlott, különös tekintettel a golgotai eseményekre, akkor azok, akik ott voltak és az eseményeket átélték, még nem voltak képesek teljes tudatossággal jelen lenni és az események jelentőségét felismerni.

Mint tudjuk, a tanítványok csak a golgotai eseményeket követő napokban, mintegy álomból ébredve ismerték fel és értették meg az események jelentőségét és jelentését, a hívők pedig még a mai napig is mintegy álomvilágban, alvó tudatosságban élik meg ezt az eseményt.

Azt látjuk, hogy míg az első inkarnációt teljesen átaludta az emberiség, addig a második esetében az érintettek egy álomszerű állapotban éltek meg a történetet.

Ahrimani inkarnáció – az éber tudatosság

Most pedig itt állunk a harmadik inkarnáció előtt, és arra kell törekednünk, hogy ezt az emberiség a legteljesebb éber tudatossággal fogadja, és teljes tudatossággal élje meg Ahriman, a szellemi lény földi megtestesülését.

Rudolf Steiner ezzel kapcsolatban azt mondja, hogy ez az inkarnáció akkor tudja az ember és fejlődése számára a pozitív hatását kifejteni, ha az inkarnációt a lehető legtöbb ember lesz képes teljes, mégpedig a megismerés és megértés erői által átíratott tudatossággal átélni! Nem szabad megisméltódnie sem az alvásnak, sem pedig az álomszerű tudati állapotnak, mert ha ez megtörténik, akkor az emberek az Ahrimani inkarnáció külsődleges hatásait fogják csak megélni és átélni. Amennyiben ennek a hatalmas szellemi eseménynek a gyökereit nem leszünk képesek felismerni, akkor ez a tény igen káros hatással lesz az emberiség további fejlődésére.

A bevezetőben idézett gondolatok szerint tehát Ahriman inkarnációjával kapcsolatban az alapkérdés ma az, hogy lesznek-e és ha igen akkor hányan, olyan emberek, akik képesek megfelelően viszonyulni hozzá földi megtestesülése során és képesek felismerni őt.

Ahhoz, hogy az ember az ehhez szükséges éber tudatosságot ki tudja fejleszteni magában, szükség volt arra, hogy időben, (jelen esetben már a múlt század elején) tudomást szerezzen erről az inkarnációról. Mert ez adja meg a lehetőséget arra, hogy az ember fel tudjon készülni és ki tudja fejleszteni magában az események érzelmektől mentes tiszta megismerésének képességét. Ezáltal válik képessé arra, hogy az egyes események mögött felismerjen bizonyos lényeket, illetve ezen lények hatását. Amennyiben Ahrimant ilyen emberek fogadják a Földön, akkor az ahrimani inkarnáció nem lesz káros hatással, hanem éppen ellenkezőleg, az emberiség tanulni tud majd belőle.

Ebben az esetben az Ahrimani inkarnáció nem valami rossz dolog lesz, hanem valami olyan, ami hozzájárul az emberiség fejlődéséhez, de ehhez az embernek folyamatosan a megismerésének és az akarati szférájának fejlesztésén kell dolgoznia. Mert az a tudatosság amire szükségünk lesz, az ember szabad akaratának kialakulásával függ össze.

Mi jellemzi az Ahriman inkarnációt

Nem lesz egyszerű felismerni a jövőben az egyes emberekben ható szellemit és nem lesz könnyű helyesen megítélni azt, ráadásul úgy, hogy közben ne essünk áldozatául annak. Hiszen azt tudjuk, hogy Ahriman úgy fog egy emberi lényben inkarnálódni és megjelenni, mint az emberiség nagy jótévedője. Valaki, aki megmenti az emberiséget a nélkülözéstől és elégedetté teszi az embereket. Valószínűleg valami az egész Földet

átfogó jótékonyági tervet fog meghirdetni, egy teljesen racionális és mindenki számára érthető programot. Idézett előadásában Steiner azt mondja, hogy egy varázsló iskolát fog alapítani és ott olyan „varázslatokat” fog bemutatni, melyekkel ámulatba ejti az emberiséget.

Ezt egyébként a Jelenések Könyve, mely a Gonosznak a Földön való megjelenésével és uralkodásával, valamint ennek jellegzetes eseményeivel a 13-ik versben részletesen is foglalkozik, így írja le: „Jel 13.13 Nagy csodajeleket vitt végbe, még tüzet is bocsátott le az égből az emberek szeme láttára. Jel 13.14 A föld lakóit megtévesztette a csodajelekkkel, amelyeket a vadállat előtt véghezvihetett. Rávette a föld lakóit, hogy emeljenek szobrot a vadállatnak, amelyet a kard megsebzett, de felgyógyult. Jel 13.15 Hatalmat kapott, hogy lelket leheljen a vadállat szobrába, hogy megszólaljon a vadállat szobra, meg hogy megölje azokat, akik nem borulnak le a vadállat szobra előtt”. (A teljes 13. vers az írás végén lett elhelyezve.)

Ezen kívül az inkarnáció előkészítésének vannak még jól megismerhető jellemzői. Ugyanis ez a hatalmas szellemi lény bizonyos szellemi irányzatokkal már jól előre előkészíti az emberi gondolkodást az inkarnációjára, természetesen olyan irányba igyekszik befolyásolni azt, hogy az az ő sikerét hozza. Az a befolyás, amit ennek során az emberi gondolkodásra kifejt, a világban szellemi áramlatok formájában jelenik meg. Ezek az áramlatok mindenki által megismerhetőek, a különbség csak a hatásukban van. Míg az egyik ember belesik az így állított csapdába, és a befolyás alá kerül, addig a másik felismerheti benne az ahrimani hatást és a szellemi lény közelgő inkarnációját.

Annak érdekében, hogy ezeket az emberi gondolkodást befolyásoló hatásokat megismerhessük, a következőkben összefoglalom a legfontosabbat.

- A tudományos életben és a hétköznapiakban a kozmosz teljesen materialista szemlélete lesz az általános és elfogadott tudományos megközelítés, a bolygók, mint fizikai testek jelennek meg, melyekre az ember egy űrhajóval leszállhat. Az a gondolat, hogy a bolygók és a szellemi lények között kapcsolat lehetséges vagy van, az teljesen eltűnik a gondolkodásból.
- A nemzeti érzés felerősödik és ennek nyomán az egyes nemzetek közötti területi elhatárolódás egyre erősebb lesz.
- A pártpolitika egyre inkább egy szűk hatalmi elitet szolgáló dologgá válik, és ez a réteg szép lassan teljesen elszakad a választóitól és a demokrácia régi elveitől.
- A mennyiségi szemlélet végletesen eluralkodik a világban, és eközben a minőség szép lassan a háttérbe szorul.
- A haszonelvű gondolkodás olyan mértékben elterjed, hogy az emberek csak azt akarják majd felvenni magukba, aminek haszna van.
- Általánossá válik az a szemlélet, hogy az emberek számára a boldogsághoz elegendő, ha megfelelő gazdasági körülmények között élnek, másra nincsen szükség.
- Az egyházakban általánossá válik a biblia szó szerinti értelmezése. Ezt azt jelenti, hogy eluralkodik az a szemlélet, mely szerint a bibliában minden szó szerint benne van, ezért elegendő csak tanulmányozni azt.

- Krisztus, a szellemi lény, aki Jézusban 3 évre a Földre inkarnálódott, eltűnik a gondolkodásból, és csak a fizikai ember, Jézus marad meg az emberekben.
- Az éteri tisztánlátás terjedése nyomán az emberek egyre könnyebben válnak szellemi látóvá, de mindenki valami mást és egy kicsit másként lát. Ez vitát, veszekedést szít az emberek között és a „különféle módon látó” emberek között az ellentét egyre nagyobb lesz.

Az események menetét látva, joggal feltételezhetjük azt, hogy Ahriman a világban egy olyan társadalmi és politikai helyzet létrehozásán dolgozik, melyben az USA a 2030-as évekre kereskedelmi és politikai világhatalommal rendelkező ország lesz. Ezen célok politikai részét a világ duális felosztására vonatkozó amerikai katonai lépések kitűnően előkészítették, az amerikai gazdasági világhatalom felé pedig azok a kereskedelmi egyezmények viszik a világot, melyek MAI vagy TTIP néven ismertek. Amennyiben Ahriman egy anglo-amerikai világhatalom által uralt és a „New World Order” elvei szerint berendezett világban tud működni a Földön, akkor ez az inkarnációjának sikerét jelentős mértékben elősegíti. Mármint ekkor az ő számára lesz sikeres az inkarnáció, mert ez az emberek számára a bukás lenne.

Mit kell tennünk?

Rudolf Steinertől tudjuk, hogy Ahriman az emberi lelket inspirálja és befolyásolja. Egészen mélyen befolyásolja az embert, és ezzel azt akarja elérni, hogy az ember ne legyen képes magában egy olyan képesség kialakítására, mellyel a szellemi lényekről reális képet és fogalmat tud alkotni. Különösen nem akarja, hogy a gonoszról legyen képes fogalmakat alkotni!

Tehát Ahriman azt akarja elérni az embereknél, hogy földi tudatosságukkal ne legyenek képesek képet alkotni a szellemi lényekről, különösen ne a „gonoszról” és persze ezáltal róla, Ahrimanról. Igen fontos célja, hogy az emberek ne törekedjenek a szellemtudományos megismerésre és tudásuk elmélyítésére.

Miközben a mai embernek nem is kellene tisztánlátónak lennie ahhoz, hogy a szellemi világokról földi tudatával reális képet alkosson. Ugyanis a szellemi világok igazsága és valósága a földi tudatosság számára is megismerhető és megérthető, ha az ember a beavatottak erről szóló munkáit tanulmányozza. Ekkor ugyanis benne is pontosan ugyanaz a kép jelenik meg, amit a beavatott látott és leírt. Vagyis ma mindenki számára elegendő lenne a szellemtudományos ismeretek tanulmányozása, és a szellemi iskolázás, hogy a megfelelő képességeket és ismereteket elsajátítsa.

Rudolf Steiner szerint ugyanakkor van egy lényeges különbség a földi tudat által kialakított kép és a valódi szellemi világok között. Szerinte ugyanis a földi tudat ennek a képnek egy részét eltakarja, elfedi, mégpedig éppen azt a részét, ami ennek a szellemi világnak a földi hatásával kapcsolatos. Ugyanis a szellemi abban a pillanatban, amint a földi tudatba belép, erőtlenné válik.

Másik oldalról nézve ez azt jelenti, hogy a földi tudat képes arra, hogy az embert összekösse a szellemivel, de ugyanakkor megvédi attól, hogy megtapasztalja a szellemi világok és lények valós hatását. Ez magában hordozza számunkra azt a lehetőséget, hogy saját erőnkől ezzel a valódi szellemi hatással összekössük magunkat. Ebből, hogy a földi tudat a szellemi hatást kikapcsolja, következik az is, hogy ha egy szellemi lény hatni akar az emberre, akkor ezt a földi tudatát ki kell kapcsolnia. Ha nem teszi meg, akkor az emberek szabadon tudnak dönteni arról, hogy mit akarnak valóságként látni, átélni. Tehát ami az ember tudatába kerül, az nem tud hatni, ezért aztán Ahriman, aki hatni akar és nem megértve lenni, nem akarja, hogy az emberek földi tudatosságába kerüljön.

Ebből az is következik, hogy csak egyetlen lehetőség van arra, hogy az Ahriman-i inspirációval, befolyással szemben az ember megvédje magát, mégpedig a szuverén, és egészséges földi gondolkodás és ítélőerő kialakítása és ennek folyamatos fejlesztése!

Ami természetesen azt is jelenti, hogy az ember megbecsüli Ahrimant, és tanul is tőle. Mégpedig azt, hogy az egészséges földi gondolkodás jelentőségét jól határozza meg, szemben azokkal az emberekkel, akik azt hiszik, hogy e nélkül is lehet valós szellemi élményekhez jutni.

Tehát Ahrimant csak a tiszta és előítélet mentes gondolkodás által lehet határok közé zárni, csak ez tudja az embert a túlzott befolyásától megvédeni. Míg Lucifer esetében ugyanehhez moralitásra és morális erőre van szükség.

Rudolf Steiner azt mondja, hogy távoli jövőben a tiszta és érzelemmentes gondolkodás is az ember morális tulajdonsága lesz majd, de addig is az embernek iskoláznia kell gondolkodását és fejleszteni kell ítélőképességét. Törekednie kell arra, hogy csak olyan szavakat mondjon ki, melyeket tudatosan ki is akar mondani, melyeknek pontosan utánagondolt. Amikor az ember olyan szavakat mond ki, melyeknek nem gondolt utána, melyek nem tudatos gondolkodásának termékei, akkor egy pillanatra gondolatok nélkülivé válik és ez egy igen veszélyes pillanat! Ugyanis pontosan ekkor tud Ahriman az ember gondolkodásába behatolni.

De abban az esetben, ha az ember a látásán túl fogalmakat is tud alkotni róla és megnevezi, és ezáltal az ember képes lesz felállni és szembeszállni vele, akkor mindjárt megváltozik. Mert ekkor vissza kell húzódnia!

Záró gondolatok

Bernard J. Lievegoed „A lélek megmentéséről” című könyve egy nyolc napos beszélgetés sorozat hangfelvételeiből készült, és az utolsó beszélgetés tíz nappal a halála előtt zajlott le. Bernard Lievegoed, aki 1992 december 12-én nyolcvanhét éves korában hunyt el, ezt a könyvet utolsó üdvözlétének és szellemi hagyatékának tekintette.

A nyolcadik napon lezajlott beszélgetés foglalkozott két olyan témával is, melyet ebben az írásban is érintettem. Azon túl, hogy foglalkozik Manu szerepével és soron következő inkarnációjával, mely az Ahrimani inkarnáció fontos ellenpontja lesz, természetesen beszél az ellenerők működéséről és stratégiájáról is. Ennek során Lievegoed érintette az elkövetkező Ahrimani inkarnációt és az emberiség ezzel kapcsolatos feladatait.

Befejezésként ezeket a gondolatokat idézem.

„Ma fel kell tennünk a kérdést: mi is a helyzet most? Egy hosszú ideig nyilvánosságra nem hozott előadás utószavában, amelyről ugyan már köröztek az antropozófiai mozgalomban másolatokat, azt mondja Rudolf Steiner, hogy Lucifer és Ahriman az évszázad végén szövetségre lépnek, hogy az emberiséget hatalmukba kerítsék. Ez vár ránk tehát a legrövidebb időn belül!

Ehhez járul még, hogy az 1998-as év a 666-os számmal van ritmusban. Minden 666. évben Ahrimannak egy erős impulzusa jelenik meg. Ezzel a számmal János Apokalipszisében is találkozunk, és a “kétszarvú állattal” hozza összefüggésbe. Ez az állat - így írja az Apokalipszis - a szárazföld felől jön. Egy másik állatot is említ, amely a tengerből jön. És így is van: a “tenger” jelenti itt az éteri világot és onnan fog Lucifer működni. Ezzel szemben Ahriman megkísérli majd, hogy a fizikai világból fenyegetse meg az emberi lelket.

Személyes beszélgetésekben arról számoltak be nekem, hogy Rudolf Steiner beszélt erről akkor még fiatal antropozófusoknak. Ennek során azt mondta: Ahrimannak, szellemi szempontból nézve joga van a harmadik évezredben egy inkarnációra, mégpedig ellensúlyként Lucifer Krisztus előtt kb. 3000-ben megtörtént inkarnációjára. Rudolf Steiner azonban még hozzátette: Ahriman mindent el fog követni, hogy inkarnációját 1998-ra előrehozza. Hogy ez sikerül-e neki, az attól függ, hogy lesz-e elég ember, akik átlátnak rajta. Hogy léteznek-e ezek az emberek, nem tudom. Szeretném ennek megítélését személy szerint minden barátomnak átengedni, aki ezt az írást elolvassa. Én magam azt mondom: a kérdés még nyitott.

1916-ban Rudolf Steiner azt mondta, hogy a 21. század elején a gonosz olyan formában fog fellépni, ami akkor még nem lehetett megbeszélés tárgya. Ez 1916-ban volt. Számunkra viszont ez közvetlenül itt van, a legtöbben meg fogjuk érní!

És mindezeket egybevéve ez az oka annak, hogy Manu a következő évszázadban inkarnálódik. Hatalmas népi mozgalmat fog kiváltani, amely ellensúlya lesz a most feltörő sötét, materialista kultúrának. Én magam úgy képzelem el, hogy Manu egy európai országban fog megszületni, nem valahol másutt a világban. Miért is Európában? Mert mi antropozófusok ott élünk. Úgy gondolom, hogy a legrövidebb időn belül sok embert fog maga köré gyűjteni, akiket mélyen nyugtalanít a világban uralkodó csak a fizikaiakra irányuló kultúra. És egy kisebb ember-csoporttal fog együttműködni, akik a “megismerési úton” járnak, azzal a céllal, hogy a földön élő embereknek segítsen Ahriman szándékait átlátni. Szellemtudományi ismeretek

nélkül, ez nem fog menni! Sokféle embercsoportot fog a világba szétküldeni, hogy az embereket felébressze ahrimani alvásukból. Ennek a kezdetét már most is látjuk: egy mélyről jövő kényelmetlen érzés igen nagyszámú embernél, akiknek az antropológiával semmi dolguk, és akiknek az az érzésük, hogy ez a mai kultúra csak a fejeknek szól!

Sok fiatal embert hallottam, akik azt mondták: gépek lettünk, számítógép-agyunk lett és csak azt tudjuk reprodukálni, amit belénk töltöttek. De az embernek szíve is, érzésvilága is van, vagy nem? Engedjük, hogy ifjúságunk egy sivatagon menjen át. Ahriman trükkje az, hogy kezdjük el minél előbb az intellektus fejlesztését, legszívesebben már a negyedik év előtt. Ennek kétféle következménye van: először, hogy rengeteg ember megy tönkre belülről, másodsor, hogy a kényelmetlen érzések nagy gyűjtő medencéje jön létre.

Ez a gyűjtőmedence valamikor át fogja majd törni az intellektualizmus gátját és hatalmas erővel fog utat törni magának. Ekkor kell, hogy legyen egy olyan embercsoport, amely az elbizonytalanodott lelkeket elkapja, hogy Lucifertől megvédje őket. Mert így fog történni: ha Ahriman szorító kötelékei egyszer szétszakadtak, akkor Lucifer meleg ölelésébe zuhan az ember. Az antropológiai mozgalmon belül a jövőre tekintve meg kell tanulnunk, hogy csoportokban dolgozni tudjunk egymással. Nem számít, hogy ez milyen csoport, tanulócsoporthoz, életközösséghez, vagy munkacsoport. Egymással közösen, emberi módon egy iskolát működtetni, együtt gazdálkodni, egy üzemet vezetni.

Készenlétben kell állnunk az elkövetkező események fogadására. Úgy számítom, hogy a harc mélypontja 2020 és 2040 között lesz. Akkor a démoniség mély szakadéka fog megnyílni. Ehhez képest a nemzetiszocializmus és a bolsevizmus semmi se volt. Milliók fognak elpusztulni. De milliók fognak ellenállni is. És éppúgy, mint korábban szintén mindig, Manu most is jelen lesz, hogy segíthessen, ahogy kétségtelenül jelen volt a nagy harc során Mexikóban.

Sokakhoz fog szólni a hívás és sokan fognak szabad akaratukból Manu oldalára állni.”

A döntés tehát ismét a saját kezünkben van, és ha meghallottuk a hívást, akkor szabadon dönthetünk arról, hogy melyik oldalra állunk. Ez most egy olyan pillanat, amikor nem dönteni sajnos nem lehet, mert aki nem dönt, akit nem érdekelnek ezek a kérések, az az Ahrimani oldalra állt.

Jelenések könyve – részlet – Jel 13. vers

Jel 13.1

Ekkor láttam, hogy a tengerből egy vadállat bukkan fel. Tíz szarva volt és hét feje, szarvain tíz korona, fején meg istenkáromló név.

Jel 13.2

A vadállat, amelyet láttam, hasonlított a párdúchoz, lába, mint a medvéé, szája pedig az oroszlán szája. A sárkány neki adta erejét és trónját, nagy hatalmával együtt.

Jel 13.3

Az egyik feje mintha halálra lett volna sebezve, de halálos sebe meggyógyult. Az egész föld csodálta a vadállatot.

Jel 13.4

Leborultak a sárkány előtt, hogy hatalmat adott a vadállatnak. Leborultak a vadállat előtt is, és így imádták: "Ki fogható a vadállathoz, ki tudja vele fölvenni a harcot?"

Jel 13.5

Gögös, káromló szája volt, és **hatalmat kapott, hogy negyvenkét hónapig jártassa.**

Jel 13.6

Káromlásra nyitotta száját az Isten ellen, káromolta a nevét, hajlékát és az ég lakóit.

Jel 13.7

Hatalmat kapott, hogy megtámadja a szenteket és győzelmet arasson. Hatalma kiterjedt minden törzsre, népre, nyelvre és nemzetre.

Jel 13.8

A föld lakói, akiknek a neve a világ kezdetétől nincs beírva a megölt Bárány életkönyvébe, mind leborulnak majd előtte.

Jel 13.9

Akinek van füle, hallja meg!

Jel 13.10

Aki mást fogságba hurcol, fogságba kerül. Aki karddal öl, annak kard által kell elhullnia. Ez a szentek állhatatosságának és hitének az alapja.

Jel 13.11

Akkor láttam, hogy egy másik vadállat emelkedik ki a földből. Két szarva volt, mint a Báránynak, de úgy beszélt, mint a sárkány.

Jel 13.12

Az első vadállatnak minden hatalmát gyakorolta a jelenlétében. A földet és lakóit rávette, hogy boruljanak le az első vadállat előtt, amely kigyógyult halálos sebéből.

Jel 13.13

Nagy csodajeleket vitt végbe, még tüzet is bocsátott le az égből az emberek szeme láttára.

Jel 13.14

A föld lakóit megtévesztette a csodajelekekkel, amelyeket a vadállat előtt véghezvihetett. Rávette a föld lakóit, hogy emeljenek szobrot a vadállatnak, amelyet a kard megsebzett, de felgyógyult.

Jel 13.15

Hatalmat kapott, hogy lelket leheljen a vadállat szobrába, hogy megszólaljon a vadállat szobra, meg hogy megölje azokat, akik nem borulnak le a vadállat szobra előtt.

Jel 13.16

Elrendelte, hogy mindenkinek, kicsinek és nagynak, gazdagnak és szegénynek, szabadnak és rabszolgának jelöljék meg a jobb karját vagy a homlokát,

Jel 13.17

és hogy senki ne adhasson-vehessen, ha nem viseli a vadállat jelét: nevét vagy nevének a számát.

Jel 13.18

Ez a bölcsesség! Akinek van esze, számítsa ki a vadállat számát, hisz emberi szám: hatszázhatvanhat.